

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
"100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДИМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 66. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 8-го КВІТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, APRIL 8, 1976 No. 66. VOL. LXXXIII

АМЕРИКАНКИ І ЧУЖИНКИ ЗАХОПЛЮЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЮ КУЛЬТУРОЮ

Група гостей на міжнародній українській програмі. Сидять (зліва): Лідія Чорна, В. Саліма, М. Душник, Я. Сурмач-Міло і перед нею п-і А. Асрані (Індія) та Зенон Бахір. Стоять (зліва): М. ДеСіла (Срі Ланка), Т. Діа, Г. Магдун (Пакистан), Л. Оршикевич, А. Бродін, д-р І. Падок, Н. Мухерджі (Індія), І. Волошин, М. Тейрсовмар-тро (Індонезія) і п-а Л. Вебб.

Нью-Йорк, Н.І. (В. Д.). — Десять жінок з 33-х різних країн світу взяли участь в українській культурній програмі, що відбулася тут 17-го березня в Церковному Осередку для Об'єднаних Націй. Програма охоплювала показ малювання української писанки із висвітленням фільму, виступ молодих бандуристів і прийняття. Гостями були дружини амбасадорів і дипломатів при ООН, консулів та інших представників різних державних місій та агентств, та жінки чужинських лікарів і науковців, що перебувають службово в Нью-Йорку, як також жінки визначних американців.

Програму, яку влаштував Міжнародний Комітет Гостинності Крайової Ради Жінок ЗСА, відкрила його голова п-і Бетті Салліман. З черги координатор програми, п-і Марія Душник, заступниця головного представника УНС та член Міжнародного Комітету Гостинності Крайової Ради Жінок, в короткій промові представила історію української імміграції в Америці та її багатобачний вклад в культуру та різноманітність Америки.

Опісля пані Душник представила Ярославу Сурмач-Міло, нашого визначного фольклорного мистця, ілюстраторку та доповідачку, праця якої про українські писанки для дитячої антології та антології поезій для дітей вийде незабаром друком у В-ві Скрібнера. Інша праця: "Народне мистецтво для світової дру-

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЯ“ У ВАШІНГТОНІ

Джерзі Сіті (СВ). — В суботу, 3-го квітня, тут в новому будинку УНСоюзу відбулася нарада пленуму Крайового Комітету 200-ліття Американської Революції і 100-ліття українського поселення, яка започаткувала останню і вирішну фазу підготовки Українського Тижня у Вашингтоні та його головної частини — Всенародного Здвигу, що відбудеться в суботу, 26-го червня ц.р., у Вашингтоні, і репрезентативного Концерту, який матиме місце того самого дня в ефірі.

Нарадами проводив голова Комітету, Йосип Лисогір, а секретарювала Стефа Буковина. Після розгляду і обговорення відан а чення цих подійних роковин у всіх головних осередках українського поселення в ЗСА і ствердження, що ця підготовка відбувається задовільно, приступлено до обговорення поодиноких точок Здвигу і Концерту. Насамперед стверджено, що треба наголосити участь і роллю молоді. Після того, як влада не дозволила таборування на публічному місці у столиці, по-

Українці північного Нью Джерзі демонструють українську культуру

Моррістаун, Н.Дж. (М. К.). — У зв'язку із відвідуванням 200-ліття Америки, в найближчу неділю, 11-го квітня, відбудеться тут Фестиваль Мистецтва, з участю місцевого Морріс Музею оф Артс енд Саянсе. У приміщеннях цього музею, між 12-ю а 4-ю годинами, чотирьох українців із довколишньої громади будуть показувати зразки українського народного мистецтва.

Люба Дзінгала з Денвіл демонструватиме нашу вишивку, Ірина Біленька з Віп-пані покаже писання писанок, Марта Клофас з Роттерфорду кераміку, а інженер Охримович з Нью Праві-денс різьбарство.

Зв'язок з музеєм вдержує Магда Кольцо, з 61-го Відділу Союзу Українок Амери-

ки, яка є членкою музейного комітету відвідування 200-ліття Америки. З рамена тієї Комітету 26-го березня відбувся Міжнародний показ моди, підготовку якого очолювала пані М. Кольцо.

Українською частиною цього показу займалася Марта Біленька, яка співпрацювала з кількома відділами Союзу Українок Америки. У показі моди брали участь пані:

Люба Дзінгала, Славка Мулик, Аврелія Граб, Віра Біленька, Ірина Онуфрік, Мірослава Граб, Марта Савицька, Марічка Паславська. Також моделювали і діти: Ксенія Кольцо, Богдан Кольцо, Ліда Біленька, Міка Савицька, Марта Мулик і Лариска Дзінгала.

Підготовка до Дня Української Народної Культури в Бостоні

З нагоди відзначування 200-річчя ЗСА — Український Відділ Ювілейного Комітету в Бостоні (голова Орест Шудлюк) підготував на день 9-го квітня ц.р. і презу. П можна б назвати одноденним показом української народної культури, яка може зацікавити широкі кола американської спільноти. Показ відбудеться в Бостонському Стейтовому Домі год. 8:30 ранку і 6 по полудні. Виставлятимуть вироби української кераміки, українську народну пошу, інкруста-

цію в дереві, вишивки, писанки разом з показом їх виготовлення тощо. Жінцтво вгощуватиме м'явдувачів кавою і традиційними українськими стравами і печивом.

В полудне відбудеться одногодинний концерт з показом танців, співів і т. п.

Запланована імпреза викликає велике зацікавлення не тільки серед українців бостонської метрополії, але й серед урядових, наукових та культурних кіл американської спільноти.

Виставки — від бюрка Томаса Джефферсона, на якому він приготував текст Декларації Незалежності до цілої хати італійських іммігрантів — розташовані в чотирьох окремих секціях згідно з побіжними темами виставки. Перша секція, яка носить назву „Люди для нової нації“, відтворює приїзд іммігрантів до Америки з різних частин світу. Друга секція, під заголовком „Старі традиції в новій нації“, від-

творює багатство і різноманітність культурних надбань. „Спільні переживання“ — це назва третьої секції, яка змальовує спільну долю ранніх поселенців в процесі творення нової нації. Четверта секція, під назвою „Нація серед націй“, концентрується над глобальною роллю ЗСА і їх відносинами з іншими країнами світу.

Віля двадцяти науковців, кураторів та інженерів пра-

НОВИЙ АРГУМЕНТ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ПЕРЕДВИБОРЧІЙ КАМПАНІЇ: „ОРГАНІЧНИЙ“ ЗВ'ЯЗОК СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН З ССРС

Вашінгтон. — Контроверсійна справа зали найближчого співробітника державного секретаря Генрі Кіссінджера, Гелмута Соненфелдта, яку він склав на нараді американських амбасадорів в Лондоні в грудні 1975 р., ще й досі не притихла. Цю справу обговорює на сторінках газети „Нью Йорк Таймс“ 6-го квітня ц.р. Дейвід Біндлер, заявляючи, що щойно тепер редакція одержала зміст заяви Соненфелдта, який газета надрукувала повністю у цьому ж виданні. Як відомо, Гелмут Соненфелдт пропонував тоді амбасадорам ЗСА, що „американська політика мусить працювати в напрямі еволюції, яка привела б до органічного зближення між східно-європейськими країнами і совєтською Росією“, бо, мовляв, російська зброя може бути не вистарчальною супроти все більше й більше зростаючого невдоволення нерсійських народів, що у висліді може довести до Третьої світової війни, якої треба уникати. Заява, яка викликала реакцію в американському Конгресі, була вже два рази згадана Кіссінджером, який в тій справі вислав навіть нові заарядження до американських посольств в Європі, виласюючи позицію Соненфелдта, яку тепер використовується у передвибірчій кампанії опонентами Форда і П'єр-Жаків разів порушував у своїх виступах колишній губернатор Каліфорнії, а тепер кандидат на президента з республіканської партії Роналд Ріген. До цієї справи зайняв вже також становище президент Форд у виступі в Мільвокі і персонально відсепарувався від цього погляду Соненфелдта.

ФОРД, ДЖЕКСОН І КАРТЕР ПЕРЕМОГЛИ В ПРАВИБОРАХ В НЬЮ ЙОРКУ ТА ВІСКОНСІНІ

Нью-Йорк/Мільвокі. — У демократичних правиборах в Нью-Йорку, які відбулися у вівторок, 6-го квітня, переміг сенатор Генрі Джексон із стейту Вашингтон, здобувачи 107 із 274-ох делегатів на Крайову конвенцію Демократичної партії. На другому місці опинився конгресмен Мерріс Юдалл з Аризони з 69-ма делегатами. Третє місце здобув колишній губернатор Джордж Джиммі Картер, діставши 33 делегати. Решта делегатів були обрані „без зобов'язання“ до будь-якого кандидата. У ньюйоркських республіканських правиборах колишній каліфорнійський губернатор Роналд Ріген здобув тільки три делегати, а понад 120 делегатів, хоча офіційно ніби „незобов'язані“ до жадного кандидата, „лояльні“ до віцепрезидента Нелсона Рокфеллера і більшість з них заявили, що на Крайовій конвенції підтримають кандидатуру президента Форда.

Того самого дня відбулися правибори в Вісконсіні, де переможцями вийшли президент Форд і Джиммі Картер. Президент Форд переміг Роналда Рігена, здобувачи 55 відсотків голосів до Рігенових 45-ох відсотків. Щодо демократів, то хоча спершу виглядало, що Джиммі Картер програс, то він так переміг, здобувачи на один відсоток більше голосів, ніж Мерріс Юдалл. На третьому місці опинився алабамський губер. Джордж Воллес.

Досі президент Форд виграє 6 із сімох правиборів, програючи до Рігена тільки в Північній Кароліні. Вислід ньюйоркських правиборів також можна зарахувати як перемогу президента Форда. Щодо демократів, то Джиммі Картер виграє досі 6 правиборів, програючи в Нью-Йорку та Массачусетсі. У тих двох стейтах переможцем вийшов сенатор Генрі Джексон.

Заколот в Пекіні продовжуються, уряд стягає військо і міліцію

Пекін. — Пресові агенції інформують, що великі протестні демонстрації і розрухи, які почалися там минулого кінця тижня, а головне в неділю, 4-го квітня ц.р., продовжуються. Демонстранти, яких уважають прихильниками колишнього прем'єр-міністра Джоу Ен-лая, а по-середньому також і його заступника Тенг Гісао-пінга, ніщать по дорозі все: підпалюють авто, витякають шини в краницях, а навіть підпалюють будинки. Щоб запобігти поширенню розрухів, уряд почав стягати до міста більші військові заго-ни і міліцію з довколишніх місцевостей, які покищо не зударялися з демонстрантами, але до такого зудару може дійти кожної хвилини, бо військовики звужують

терен дії демонстрантів і о-кружують їх з усіх боків. Західні кореспонденти інформують, що вночі з вівторка на середу по черзі Пекін просуваються довележні валки тигарових авт, накри-тих брезентом, мабуть з військом і міліцією, але цього не можна було встановити, бо авто були герметично замкнені. З підготовки виглядає, що Мао Тсе-тунг, по-бюючись поширення неспо-коби в краницях, бажав якнайскоріше зліквідувати неспокій в Пекіні, які не тільки шкодять містові, але, як це висловився один з китайських речників, під-ривають престиж Китайської Народної Республіки за кордоном. Орган Комуністичної партії червоного Китаю, газета „Женьмінь Жи-бао“, опублікувала у вівторок, 6-го квітня ц.р. на фронті сторіччя редакційну статтю, в якій виразно натякається, що всіяк протигур-дові виступи будуть здушені, а винуватці притягнені до судової відповідальності і покарані. Стаття суттєво думку, що с „крайню необ-хідно зупинити акції кілясо-вих ворогів, які саботують здобутки революції і пере-шкоджають у праці мирним громадянам“.

ПЛЮЩІ В ТОРОНТІ ТАВРУЮТЬ ЗВИРОДНІЛУ СОВЕТСЬКУ СИСТЕМУ, ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ПОСИЛЕНОЇ ОБОРОНИ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Торонто (СКВУ). — В неділю, 4-го квітня вранці, Леонід і Татьяна Плющі прибули із своїми синами Дімою і Лесиком до Торонта, щоб розпочати однотижневий відвідини та зустрічі з українською спільнотою в Канаді. На летовищі привітали їх: М. Плавук, перший заступник президента Світового Конгресу Вільних Українців, Ю. Шинко, генеральний секретар СКВУ, Л. Ткаченко, керівник канцелярії СКВУ, адв. С. Фроляк і адв. Е. Онічук, представники провінційної ради Комітету Українців Канади, Е. Топорницький, представник Об'єднання Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців в Торонті, В. Кравченко, член редакційної колегії журналу „Діалог“. З летовища Л. Плющі зразу поїхав до студії Сі-Бі-Сі, де мав інтерв'ю, яке було пізніше передане на двох радіопрограмах. Опісля Л. Плющі відбув інтерв'ю з представником щоденника „Торонто Стар“.

В годині 3:30 по полудні цього дня Л. і Т. Плющі прибули до будинку „Квін Елізабет“ на Вексанадській виставовій площі, де їх зустріла понад чотиритисячна українська громада. На зустрічі був привітаний Владика Запорозький, Католіччя Дієцезії в Торонті, та члени духовенства всіх українських церков. Серед присутніх були численні представники провідних українських організацій і установ, поміж ними члени

Президії Секретаріату СКВУ і президент СФУЖО пані С. Савчук.

Л. і Т. Плющі представили голову Торонтського Відділу КУК д-р П. Глибочик. Дальшою програмою провадив Я. Білак. Від міста Торонта вітав Плющі посади-ник Д. Кромбі, повідомляючи, що міська рада одноголосно прийняла резолюцію, відмічаючи Л. і Т. Плющі за їхню боротьбу за людські права в ССРС. Після цього привітав, І. Баср, член управи Комітету оборони Валентина Мороза, представила Татьяна Плющі, яка апелювала до присутніх кожночно-сно пам'ятати про ув'язне-них в ССРС та допомагати їм всіма доступними засобами. Леонід Плющі, якого представив Ю. Шинко, подякував українцям Канади та всім канадцам, які змагалися за його звільнення, збравши канадським членам Міжнародного комітету математиків, створеного в його обороні. Він закликав до дальших акцій в обороні таких в'язнів як В. Мороз, В. Букоський, С. Глузман, д-р М. Штерн і д-р М. Плавотюк та всіх політичних в'язнів взагалі. Він в даль-шій натаврував викорис-товування совєтськими влас-тими психіатрич та медични-ми засобів знущання над по-літичними в'язнями. На-крішчавши рух опору в Украї-ні, Л. Плющі казав на те-першнє посилення репресій проти національного, куль-турного життя в ССРС. Він підкреслював конечність даль-шого життя в ССРС. Він підкреслював конечність даль-шого життя в ССРС. Він підкреслював конечність даль-шого життя в ССРС.

Плющі зголосилися на свідків в обороні Валентина Мороза в останній цивільній інформую, що у зв'язку з тим, що стало відомо про погатов суду у Москві над фізиком і оборонцем людських прав Андреем Твердохлебовим, співзасновником совєтської групи Амністії Інтернешенел, Леонід і Татьяна Плющі, які перебувають тепер на відвідинах у Канаді, вислали до Москви телеграму, в якій сказано:

„ССРС, Москва, Люблін, вул. Єгорівська 14. Сесії міського суду, голові суду і адвокатів Юдовичу (який оборує Твердохлебова — ред.) Все те, що писав і говорив Андрей Твердохлебов про перебування Плюща в психіатричній тюрмі — все правда. Вимагаємо викликати нас до суду свідками. Леонід Плющі, Татьяна Житникова-Плющі“.

ТВЕРДОХЛЕБОВА СУДИТИМУТЬ ЗА ОБОРОНУ ЛЕОНІДА ПЛЮЩА

Москва. — Кореспондент „Нью-Йорк Таймс“ Дейвід Шпілер інформую, що протягом наступних двох тижнів в Совєтському Союзі мають розпочатися три судові розправи над дисидентами, а саме, над Андреем Твердохлебовим, секретарем моск-овського відділу Міжнародної Амністії, кримським та-таром Мустафою Джемі-левим і Валерієм Маречні-ним, який відмовився свід-чити під час судової розправи над іншим дисидентом.

„Нью-Йорк Таймс“ із сер-еді, 7-го квітня, інформую, що головним обвинуваче-ним проти фізика Твердох-лебова є те, що він „поши-рював погослов“, що украї-нський математик Леонід Плющі цілком не був умо-вхворий, коли його в 1972-му році заборотили до „спе-цпсихушк“. Як відомо, Л. Плющі був звільнений совєтськими властями в січні ц.р. і разом з родиною вийав на Захід. Андрееві Твердохле-бову закидають, що він „ро-бив наклепи на совєтську державу“. Судова розпра-ва мала розпочатися в Москві у вівторок, 6-го квітня, але була відложена нібито з уваги на недугу судді.

Була відложена також су-дова розправа над Муста-фою Джемілевим, якому та-кож закидають „наклепни-цтво на совєтську державу“. Джемілев, якого совєтські власті вже арештували кіль-ка разів від 1966-го року, до-магається, щоб кримські татари, яких Москва пере-селила до республіки Центра-льної Азії за згодою коля-борацію з нацистами, одержали право повернутися на Крим. Суд над Джемілевим має відбутися в Омську. Ту-ди відлетів академік-дис-идент Андрей Сахаров, щоб одержати інформації про пе-ребіг судової розправи.

У Вільні 14-го квітня має розпочатися суд над Валері-єм Маречніним, який минуло-го грудня відмовився свід-чити на судовій розправі над Сергеем Ковалевим, близь-ким співробітником Сахаро-ва. Як відомо, Ковалєва за-суджено на 7 років суворого режиму у концтаборі та на три роки заслання. Під час судової розправи В. Маречні відмовився свідчити на за-писі прокуратури, що Кова-лев передав йому копію книжки „Александра Солже-ніцина „Архіпела ГУЛаг“ і просив поробити копію та розповсюджувати її в ССРС.

ЗДОБУТКИ ОКРУТ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1976 Р.

Округа (окрдов)	Між. Відд.	Прис. чл. у березні 1976 р.	Разом у березні 1976 р.
ОКРУТИ ПЕНСІЛЬВЕНІ			
Філадельфія	39	31	69
Піттсбург	18	18	42
Шамоні	20	9	25
Аллентаун	11	3	11
Скрентон	9	1	4
Вількс Бері	9	2	5
Разом: 106 64 166			
ОКРУТА МЕРІЛЕНДУ			
Балтімор	9	4	11
ОКРУТИ НЬЮ ЙОРКУ			
Нью-Йорк	34	11	56
Спракуоз	—	—	—
Ютика	13	13	29
Рочестер	9	3	11
Трой	7	5	22
Восфалло	9	4	9
Разом: 72 36 127			
ОКРУТИ НЬЮ ДЖЕРЗІ			
Ньюарк	22	11	54
Джерзі Сіті	11	7	21
Перт Амбой	12	8	22
Пассейк	7	6	17
Разом: 52 32 114			
ОКРУТИ ІЛІНОІС, МІЧІГЕН і ОГАЙО			
Чикаго	35	17	50

Мільйони людей познайомляться з творенням та історією американської „нації з націй“

Вашінгтон, Д. К. — Понад 6,000 експонатів з різних періодів історії ЗСА, спеціально розташованих з наміром відтворити розвиток країни від перших поселень до сучасного стану найбільш технологічного виникнутого суспільства, становить одну з найбільших виставок в країні, що її влаштував тут в рамках святкування 200-річчя Американської Незалежності крайовий музей історії і технології Смітсонського Інституту. Виставка носить назву „Нація націй“ і підкріпить заплановане на середу, 9-го червня. Вона буде відкрита через п'ять років.

Віля двадцяти науковців, кураторів та інженерів пра-

цювало над влаштуванням виставки, займаючись підбором експонатів та їх систематичним влаштуванням згідно з підбраною темою. Виставка займає площину величини понад 35.000 квадратних експонатів.

Експонати — від бюрка Томаса Джефферсона, на якому він приготував текст Декларації Незалежності до цілої хати італійських іммігрантів — розташовані в чотирьох окремих секціях згідно з побіжними темами виставки. Перша секція, яка носить назву „Люди для нової нації“, відтворює приїзд іммігрантів до Америки з різних частин світу. Друга секція, під заголовком „Старі традиції в новій нації“, від-

творює багатство і різноманітність культурних надбань. „Спільні переживання“ — це назва третьої секції, яка змальовує спільну долю ранніх поселенців в процесі творення нової нації. Четверта секція, під назвою „Нація серед націй“, концентрується над глобальною роллю ЗСА і їх відносинами з іншими країнами світу.

Віля двадцяти науковців, кураторів та інженерів пра-

цювало над влаштуванням виставки, займаючись підбором експонатів та їх систематичним влаштуванням згідно з підбраною темою. Виставка займає площину величини понад 35.000 квадратних експонатів.

Експонати — від бюрка Томаса Джефферсона, на якому він приготував текст Декларації Незалежності до цілої хати італійських іммігрантів — розташовані в чотирьох окремих секціях згідно з побіжними темами виставки. Перша секція, яка носить назву „Люди для нової нації“, відтворює приїзд іммігрантів до Америки з різних частин світу. Друга секція, під заголовком „Старі традиції в новій нації“, від-

творює багатство і різноманітність культурних надбань. „Спільні переживання“ — це назва третьої секції, яка змальовує спільну долю ранніх поселенців в процесі творення нової нації. Четверта секція, під назвою „Нація серед націй“, концентрується над глобальною роллю ЗСА і їх відносинами з іншими країнами світу.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1983

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮ 65 \$ м.с. За кожну зміну адреси — 25 \$.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від авторства. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали не були скорочені, повинні зазначити це в листі до редакції. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Великопростірня наївність

В результаті двох світових воєн, в які Америку втягнуто проти її волі, З'єднані Штати Америки так само проти їхньої волі стали світовою надпотою та мимовільним лідером у міжнародній політиці. Відома Доктрина Монро практично перестала діяти, але вона тим не менше закорінена в американській психіці і часто проявляється в американських рішеннях та американському становищі до міжнародних проблем. Очевидно, що Америка і її уряд свідомі того, що в теперішній добі атому і здобування космосу, як на другий кінець світу можна дістатися суперсонічним джетом швидше, ніж в добу „здобування горизонтів“ можна було зайти коном з одного степу до другого, мимом тій свідомості, що нині вже немає і не може бути „маті скраю“, бо кожна подія в одній частині світу може мати благословенні або катастрофічні наслідки для кожної іншої частини, мимом всіх своїх договірних зобов'язань, в американській психіці глибоко закорінений ізоляціонізм, від якого американська політика аж ніяк не може цілком обтримати.

Другою своєрідною вагою американського мислення є великопростірність. Пересічному американцеві досить важко збагнути поділ Європи на держави і державки, як 50 американських штатів становлять Унію, те прислів'я американське „множество одне“, і знаменито їм поводиться. Це, що європейські країни і народи та держави ділять не тільки адміністративні межі, але й історія, культура, традиції, навіть раса і все, що належить до характеру і творчості народу, пересічному американцеві не промовляє. Превалюючий аргумент глас в цьому економічний інтерес. Америка куди більше волила б в торговельно-господарському відношенні мати до діла з одним великопростірним велетнем, аніж з десятком чи десятками „дрібних“ держав.

На такому тлі американського мислення цілком логічним був недавній виступ широко обговорюваного і дебатованого тепер в пресі і на зборах радника Державного департаменту Гелмута Сонненфельда, який в окрему меморіальну звертав увагу американським амбасадорам в Європі, що в інтересі Америки є „більш природний і більш органічний“ зв'язок східноєвропейських країн і народів зі Східним Союзом. Інструкції Сонненфельда амбасадорам викликали гострі контрверсії, зокрема в теперішній передбачуваний кампанії, що заставила президента Форда і державного секретаря Кіссіджера відмежуватися від цієї концепції та залягувати її відповідно інтерпретацією. Та це справи не зміняє. Великодержавність, згідно великопростірності є в американській психіці і її не легко позбутися. Американець думає американськими категоріями і це виключає також наївність про будь-яку користь „більш природного і більш органічного“ зв'язку східноєвропейських народів з імперіалістичним комуно-московським Східним Союзом. Навіть славні зі своєї помисловості та винахідливості американці не потрапляли б вдумати, що „більш природного і більш органічного“ зв'язку тих східно-європейських народів, як їх вже давно придумали в Москві колись всілякими валуївськими та іншими „указами“, а тепер „елітним націям“.

Повертаючись до інструкцій Сонненфельда, можна тільки висловити здивування щодо блаженної наївності цього політика, якщо це можна назвати наївністю. В кожному разі вона характерна для мислення навіть державних мужів Америки і це треба мати на увазі.

„Далой капіталістів!“

Один з близьких співробітників Леоніда Брежнєва, кремлівський дорадник, автор політичних промов генерального секретаря і автор 500-сторінкової ідеологічно-політичної праці п. з. „Комуністичний світовий рух“, яка є настільною книгою кожного ортодоксального комуніста і свого роду лібретом для кадрового вишколу комуністичної стратегії і практики — проф. Вадим Загладін, виступив у совєтському журналі „Робочий клас і сучасний мір“ з виснаженням політики детанту і з'ясуванням справи політичного відпущення в світі, яке він називає „результатом історичної довготермінової офензиви комуністів і свого роду сумарним результатом змінених силів відносин на міжнародній арені“. При тому Загладін не залишає жадного сумніву щодо користі для СССР політики відпущення. Він радить комуністам всьому світу використати випливаючі з політики детанту можливості і працювати повною парою „для повалення капіталістичної системи, бо це сьогодні найважливіше завдання“. На погляд Загладіна, який написав свою статтю з нагоди 40-річчя VII з'їзду Комінтерну, першою причиною пролому в політиці відпущення є „суттєва зміна силівих стосунків на міжнародній арені, як результат успішних соціалізму“. Розпад „капіталістичної колоніальної системи“ сприяє, на думку совєтського ідеолога, політиці відпущення, бо, наприклад, сьогодні „капіталісти в Організації Об'єднаних Націй мають безліччю меншості“.

Вадим Загладін каже, що „поступові люди“ повинні „сприяти розкладовим процесам капіталізму“, тим більше, що цей „капіталізм“ перетав вже бути досконалою системою. Для цього московські імперіалісти бачать добру нагоду, бо паралельно з дефіцитом у західних країнах „зростає сила комуністів“. Тільки в Західній Європі, — каже Загладін, — успішно діють 19 комуністичних і робітничих партій, які мають 2,4 мільйона членів. „Беручи сумарно, — твердить далі Загладін, — сьогодні за комуністами голосує в Європі біля 40 мільйонів виборців“.

Роблячи висновки, Загладін розуміє, що „завдяки кризі капіталізму“ і підтримці вільних країн справи соціалізму, „політика відпущення переможе і Захід вже не має сили від неї відхилитися“.

Ініціями словами, совєтський вчений, який вже довів про кін с на послухах Компартії, сказав виразно і недвозначно, як треба розуміти совєтську „миру політику“ і які завдання поставив собі на далеку мету московський центр у відношенні до західних держав. Треба сподіватися, що західні соціологи зрозуміють мову Загладіна і шукатимуть відповідного виходу.

Володимир Баранура „ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ І „КУЛЬТ СТАРИКІВ“

Теперішній світ стоїть під знаком молодості. Молоді люди мають усяди доступ, ринок праці; зокрема ділянки економічна, промислова, продукційна, торговельна, наукова — дослідна для них відкриті, дорога до кар'єри стелиться. Ця інвазія молодих діється коштом людей старшого віку, яких відсувається від активного життя. На людей старших віком дивляться, як на непотрібний баласт. Люди відчувують панічний страх увійти в категорію старшого чи похилого віку. Вони борються перед соціальними, економічними, персональними — рідними і товаришескими наслідками, зв'язаними зі старшим віком. Зменшують собі літа, підмальовують волосся, надівають перуки, роблять пластично-косметичні операції, стараються зберегти життєвий запал і намагаються думати категоріями молодих. Так справа виглядає в американському суспільстві.

У нашому суспільстві це явище відоме під гаслом „лицем до молоді“. Воно прийняло в нас дещо змодифіковану форму з уваги на специфічну соціально-економічну побудову нашої спільноти й на національні та культурні потреби нашого середовища. Гасло „лицем до молоді“ і „дорога молодим“ кинуло старше громадянство, будучи то з гурботи, за майбутнє, хто має заступити старше покоління в громадсько-суспільній, політичній і культурній праці та в нечисленних установах економічного типу. Але на ділі це гасло сьогодні зловживає, бо багато в тій справі горюється, а нічого конкретного — позитивного не робиться.

Один мій знайомий взяв участь у дискусійному зібранні, що проходило під цим гаслом. Учасники панельно й дискусійно витратили багато слів на цю тему, але коли мій інформатор поставив проблему журналу для дітей „Веселка“, на залі запанувала зніяковіла тиша... Це тільки один приклад з життя для ілюстрації... Протиставленням цього гасла є інше, прихована формула, яку теж створило старше громадянство, як антидот проти „лицем до молоді“ і яку можна окреслити гаслом „культ стариків“. Ця формула великою мірою гальмує можливість конкретно-позитивної розв'язки гасла „лицем до молоді“. Це свого роду засіб самооборони старших перед молодими.

Прихильники „культу стариків“ стараються не допускати молоді до праці в різних ділянках нашого громадсько-національного життя, заздро тримають у своїх руках провід цього життя, хоч старшому віку притаманний брак гнучкості думки, консерватизм, „старокрайовість“, традиціоналізм, острах перед новаторством, настороженість до нових течій, невміння переставитися в становище молодших, достосуватися до нових вимог і потреб, дивитися на життя з новою точкою бачення.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА В РАТТЕРС

Цього тижня в університеті Раттерс в Нью-Бронквіку відбувається реєстрація на осінній курс української літератури, як його вестиме д-р Лариса Оніщенко. Програма курсу включатиме українську драму, поезію і культуру; виклади будуть в англійській мові. Цей курс, к. 967-491, можуть брати також „греджуйет“ студенти. Слухачі цього курсу можуть також зголошуватися на початковий курс української мови (к. 860-493). За дальшими інформаціями звертайтесь до Службового департаменту: (201) 932-7366.

Іван Івахів ОБОРІГ

А в живна, по такий труд привезли з п'ять возів снопа чі сина, вкороли ниву, перебіли грабками загін ячменю чи вівса і потім в оборозі солодких відпочинку наїшли. Та чі тільки по труді? А от падає дощик, мархолит, роботи такої пильної нема, а та, що с, може піджодати, робота не заць, не втече, орати нема як, бо мокро, до плуга чіпляється, сіно, збіжжя мокре і от саме тепер добре нагода випрямити трудженні крижі, кості. І де це найкраще зробити, як не в оборозі.

От чорна хмара наступав, сильні дощі йдуть; буря, вітер трясє аблику, грукати, сльвики; гнє аблику, грукати, сльвики, тополі, верби до самого долу; хитас гіллям на всі боки, вгору, вниз, на боки; ломить їх, толочить гречку, просо; блиска, гро-

Д-р М. Войко ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

Не буде в цій статті нічого нового, — це просто наші довголітні турботи, яких ми не можемо вивести з тупого кутка, однак — це нечистість бібліографії, істориків, філологів та кожно-го робітника пера, що шукає щодня за слідами своїх попередників, щоб довідатися, що вони на пройденому шляху бачили, відкрили. Одним словом, — це духовне зм'ягання сина від цього місця, де зупинився його батько.

Проблема української бібліографії в Україні просто критична, бо сучасна влада не хоче показувати молодішому поколінню сліди до минулого, а півсторіччя владі „стандартної державності“ ще не напрудукувала стільки творів людського розуму, щоб з них це покоління могло черпати насагу до дальшої праці. Цю прогалину, як ми бачимо в передмові до книжок совєтського видання, заповнюють „марксизмом“ і „ленінізмом“ з додатком панегірики особам сучасної влади. Тут повторюється давня прислів'я: „де нема історії, там творяться легенди“.

Ми маємо усе те, що мають інші народи: героїчний літературний твір „Слово про Ігорів похід“, ми маємо наші ранні літописи, у нас є й державна традиція, але це все ще не вложено в бібліографічний комплекс української національної бібліографії, тому наші сусіди наші надбання віків включають у кодекси своєї культури.

У нас була велика надія на українських бібліотекарів, але після десяти років виявилось, що тільки одиниці, і то самотні, дещо ополукували. Розмов на цю тему у нас було багато, були вже й ухвали бібліотечарських товариств, але всі ці прояви зустрічалися з дуже простим питанням: як дати працю? Тим часом, українське друковане слово у вільному світі щодня змагається за своє належне місце серед інших народів. Українські теми друкують як інші мови. Щодня сотні, тисячі професорів, дослідників і студентів пильно переглядають сторінки рідної та іномовних бібліографій за слідами потрібних їм матеріалів в різних літературах, і не маючи українських бібліографій, вживають бібліографії наших сусідів, які часто подають тільки ті джерела, які відповідають їх національним інтересам, часто з кривдою для нас. Це все відбувається невидимо для нас і цього не можна охопити жадним обліком. Коли ми пишемо денно тисячу слів, а про нас пишуть невірно тисячі слів, ясно, що нас перемагає духово.

Про національну українську бібліографію у нас покищо не може бути мови. Але, підготувавши ґрунт під її записування у нас достатньо вже матеріалів та сил, щоб почати цю працю. Правда, повнішу бібліографію

Західної України ми вже могли б скласти. Весною минулого року семи 5-х бібліотекарів бібліотеки Індіана університету в Блумінгтоні поширено „Ініціативний листок“, в якому пропонувалося почати видавати річні книжки за допомогою річних книжок за допомогою фотографії, як матеріали до української бібліографії, до яких тим же способом переносити бібліографічні списки видань, розкинені по численних журналах, іноді згрупованих в окремих працях, головне: мова, історія та література, а при тім всі інші ділянки красназнавства. Відповідний зміст до річних книжок показав робив би його доступним. Без бодя приблизного зібрання бібліографічних матеріалів не може бути мови про повну бібліографію.

Почавши видавати збірники матеріалів до української бібліографії, ми тим починаємо заохотити багатьох знавців української книги взяти в цьому участь. Їх списки, на мою думку, входили б під їх прізвиськом, а головне матеріали щодо особливих питань, наприклад, „Українські стародруки за кордоном“ тощо. Опубліковані дотепер бібліографії різних періодів аж до сьогоднішнього дня б влучили вповні або лише потрібні важливіші розділи. Тут же було б місце на списки, опубліковані на рідних землях. Ясно, тут мова лише про „матеріали“, тому наперед слід передбачати певні повторення деяких назв, але це зовсім не зменшує цінності збірки, бо це лише матеріали. Для прикладу скажу, що Естрайхер, який став творцем польської національної бібліографії, спершу видав чотири томи, а доповнень опісля було понад 30 томів. В цьому йому допомагали багато осіб. Разом він описав понад 130.000 назв, але всього не вичерпав.

Сучасна фоторепродукційна техніка настільки вичислює людину, що відповідає витраті часу на переписування численних сторінок. Це робиться протягом декількох хвилин. Майже при всіх університетах Америки допомагають фондами різним проектам, отже, в цій потребі лише добра воля очолює послужити справі, яке може частково вивести нас із тупого кутка, в якому ми тупцюємо вже десяти років. На мою думку, при даній університетській допомозі було оснувати „Серію матеріалів української бібліографії“, що з морального і престижного погляду дасть пристоко просити відповідний департамент допомогти в цьому.

Наш вчений Максимович казав, що „хотівши Україну вивчити в цілому, слід спершу визирати все й вивести можливе і з того скласти цілість“ (цитую з пам'яті). В переносному значенні я роблю висновок, що без зібрання й опублікування спершу матеріалів, годі буде двигнути повні-

те, навіть на гадку вам не приїде, що щось колись могло б там вам зашкодити. Та ж ви вродились й весь свій вік в тому оточенні зросло, ви добре в тому були, то як же ж це зараз інше мало б бути? Не до подумання й не до витримання. Без городини, садочка, збіжжя, сіна й соломи життя взагалі неможливе.

Сіна гарячка? То вже якісь там вибиди мокрої голви й панські витребеньки, манорія. Щось таке можливе лише тоді, коли челядина живе не на борщику, приріжках, своїй городині й садочку, а на купованому білому хлібі й усяких там пилію. Коли вона вже не оре, не сіє, не жне, не косить, а все тільки перед телебаченням висиджує, на телефоні висить й за перепрошенням, пугілки приймає, щоб мати аетит, мотти сплати й на сторону йти. Через ті пилію навіть дуже то скоро, за перепрошенням, можна навіть до вар'ясько-го дому дістатися.

А вітаміни? Вітаміни вітамінами, але скільки ж то їх може вже там залишитись, як усе це пройде через кіт, труби й рури, то перегорить, перекипить, перекине й з того всього тільки самі пігулки залишаться. А в наших огірках, цибулі, часнику, яблуках, дулах, співках, грушах, сливах та, всьляд, там і інші оморидні, от вітаміни там! — певним є, що як все це переїде через вашу машинерію, ваш апарат, то нічого там не згубиться, ні не втрається, а все, як має бути, належно спожиткується. Пам'ятайте, що немає кращої атлетики від нашого города й садка. Вибачайте, що так скоро й так далеко забігли, тепер знову завернім ближче до оборота. Повільною ходою наближається до вашої пристані і легко, як кіт, лізете по драбині на сідало, в стебло. І так вам радісно, так вам мило на дулі, як тому косареві в селу, що нахилився над джерелом, а вода холодна, а вода чиста, що аж дво-видно. Довго не роздумуючи, ви бух під кожук, як би не знати під яку перину. І тепло вам, як у попелі, як у живна в горічку під по-

Лєся Лєсак ВЕСНЯНІ КВІТИ

Мені треба було передати пані Наті важливе повідомлення, і я декілька разів телефонувала до неї. Коли ж ніхто не відповідав на телефон, я вирішила поїхати до її хати і залишити записку у поштової скриньці. У квітнику перед її хатою, а побачила якусь похилу жінку, що постала, що там працювала. Голова перев'язана на сільський лад хустиною, сірий кабатик, принище на спідниці, чоботи.

— Прощайте, — сказала я за плечима жінки, — чи пані Ната вдома? — У відповідь повернулося до мене гарне обличчя і розквітвся сріблястий сміх: — Не віп'яні мене? Не дивуюся, бо і мій рідний чоловік не впізнав би мене в цьому пероодатненні!

Я теж розсміялася, бо Ната була відомою елегантною і в такому одязі мабуть мало хто її бачив. Руками, забезпеченими грубими шкіряними рукавицями, вона дбайливо вибирала залишки минулорічного сухого листа з-поміж квітів.

— Це необхідне, — сказала вона, кладучи в кошик жмут негарного брунатного листа, — ось весняні квіти починають добуватися зі землі, а ці залишки ми заважають та ще й неестетично виглядають. Не люблю заглядати про осів, коли наступає весна!

— Ви завжди були естеткою, — сказала їй не комплімент, але правду, — та чи не легше було б згорнути ці листя граблями? —

— Що ви! — здивувалася щиро елегантика, — зубці граблів поламали б ці делікатні рослини! Паростки квітів є такі ніжні, як деякі людські думи: раз зранили їх чимось гострим, зостається слід. Ви тільки погляньте: ось тут починають виростати мої улюблені гіацинти. Дасть Бог кілька теплих днів, і вони почнуть цвісти. С у мене білі, рожеві, але найкрасивіше чомусь пахнуть синьо-фіолетні. А тут, поруч них, тюльпани. Найперше зацвітуть червоні, ранні. А там уже різні кольори. — Вітім, — пригадала собі обом'язки господині доми, — прошу в хату! Це ж негарно приймати рідних гостей перед дверима дому!

— Дякую, але обілямо на часок конвенанс. Не хочу відірвати вас від, як бачу, улюбленої праці. Можливо порозмовляти тут, користуючи з весняного сонця, яке, працюючи цілий тиждень, бачимо хіба тільки через вікно.

— Правду кажете, — всміхнулася вона меланхолійно, — ви перебуваєте цілий день у кодексі української бібліографії.

Ця замітка зовсім не претендує на повну розв'язку справи української бібліографії. Це думка тільки однієї людини, а коли, можливо, знайдеться десяток очолювати над цим, тоді знайдеться й шлях належної поведсти цю справу.

Наш вчений Максимович казав, що „хотівши Україну вивчити в цілому, слід спершу визирати все й вивести можливе і з того скласти цілість“ (цитую з пам'яті). В переносному значенні я роблю висновок, що без зібрання й опублікування спершу матеріалів, годі буде двигнути повні-

кращою під теплою пічкою, як за іпазуюко.

А раз ви в оборозі, то й оборіг своє право має. Ви раптово, як рукою відняли, забули про всі свої турботи й опинилися в іншому світі, де ність ні болізни, ні печалі, ні життя безконечна. Такий вам смак, таке задоволення, як по свіжому борщюкові у Спасіку.

Або в жовтневу нічку: пізня осінь, вже викопали бараболі, всюди, по городах й копанях пусто, всюди сводібно пасеться худоба, шкочіть вже ніколи не наростить, хіба що часом обсминає оборіг чи стіжок; сухо, от куди намірив туди й пішов; світліть білділлий, моргають зірки, зимно, видно дух, дуже чути, як хтось там таласне чи кешляне; в босі ноги такі вже добре пече, та недовго, бо крок, два — і ви вже на драбині, а там ліши момент — і ви вже пірнули в сіно.

(Продовження буде)

ЗАВЕРНУЄТЬСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

марш головним вулицями міста до пам'ятника Т. Шевченка. Урочистості біля пам'ятника будуть відкриті молитвою, а провідними йти заступники голови Крайового Комітету, касир Українського Робітничого Союзу Едвард Попіль. В програмі намічено виступ державних достоянств, які своєю участю вшанують 100-ліття прибуття маси українських поселенців до цієї країни та їх великий вклад у її ріст і розбудову. До головної промови рішуче закликає пані Марусю Бек з Детройту. Будуть теж точки зміщеного хору „Прометей“ з Філадельфії. Урочистості біля пам'ятника закінчить словом

президент УККА проф. Лев Добрянський. Порядкову службу в часі зборки, походу вулицями і біля пам'ятника Т. Шевченка поведуть члени ветеранських організацій. На почесних маршах походу рішуче закликає чотири провідники, які своєю участю вшанують 100-ліття прибуття маси українських поселенців до цієї країни та їх великий вклад у її ріст і розбудову. До головної промови рішуче закликає пані Марусю Бек з Детройту. Будуть теж точки зміщеного хору „Прометей“ з Філадельфії. Урочистості біля пам'ятника закінчить словом

Заклик Окружного Комітету Відділів УНС в Нью-Йорку

Управа Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу в Нью-Йорку, яку очолюють М. Хомачук — голова, М. Юзєвіч — секретар і д-р І. Серафим — касир, закликає усіх Відділів і членів УНС до активної участі у відзначенні 200-річчя Американської Незалежності і 100-річчя українського поселення, які відбуватимуться в Метрополітанському Нью-Йорку. Підготуйте святкування, займайтеся місцевий Комітет, що його очолює адв. Іван О.

Фіс, заступник головного представника УНС і до якого входять багато інших представників громадських і молодіжних організацій. Першою імпрезою, що Організує Комітет, буде триденний ярмарок в днях 14-16-го травня ц. р. на 7-й вулиці між 2 і 3 евенінгами на долині міста. Президія Окружної Управи просить ті Відділи, які можуть прийти з фінансовою допомогою Комітету, зробити це негайно, бо підготовка до святкування вимагає великого вклату грошей.

СХІДНО-ЕКОНОМІЧНА АСОЦІАЦІЯ

НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

РІЧНА КОНВЕНЦІЯ

на тему „ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ в 1970-их роках“

відбудеться

в четвер, 15-го квітня 1976 р.

в год. 4:15 по пол. в СТЕПТОМУ КАЛЕДЖІ в BLOOMSBURG, Pa.

Доповіді виступають:

- Проф. д-р З. ЛЕВ МІЛЬНИК, університет Сінсінаті: „Капіталізм в Україні після Другої світової війни“.
- Дискутант: проф. д-р МИКОЛА Ю. ВОГАТЮК, Ле Мойн Каледж.
- Мігр ВАЛЕНТИН ЗАВІЯКА, Департамент торгівлі, Вашингтон: „Сільсько-господарський розвиток в Україні“.
- Дискутант: проф. д-р ЛЕОНІД ДІНЕС, університет Канзас.
- Проф. д-р С. А. ВІЛЛОН, університет Делавер: „Організаційні форми і виконання промисловості України“.
- Дискутант: проф. д-р ОЛЕГ ЗІНАМ, університет Сінсінаті.
- Організатором і представником Сесії є проф. д-р МИКОЛА ВОГАТЮК, який у весняному семестрі 1976 веде новий курс „Економіка України“ в Ле Мойн Каледжі, Н. Й.
- Президентом Східно-Економічної Асоціації є проф. ЛОРЕНС Р. КЛАЙН, університет Пенсильванії. Під час полудня прийняття виступають: губернатор Стрейт Пенсильванії МІЛТОН ДЖ. ШАРП, антрополог МАРГАРИТА МІД, та проф. ДЖЕЙМС ТОВІН, СІА університет.
- Пленарна сесія н. т. „Економічне планування“ відбудеться в п'ятницю, 16 квітня 1976 р. в год. 3:30 по пол. з участю: проф. ВАСИЛЯ ЛЕОНТІЄВА, лауреата нобелівської премії з економіки, КАРЛА МАДЕНА, головного економіста Торгової Палати у Вашингтоні та МАЙРОНА ШАРПА, гол. видавця журналу „Челенджер“.

ПЛЮЩІ В ТОРОНТІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ших протестів та старань довести інформацію про дійсний стан в СРСР до відома світової публічної opinio. Після Л. Плюща промовляв проф. В. Тарнопольський, почесний голова Комітету оборони В. Мороза, який наголосив на потребі пов'язати боротьбу за права людини в Україні з світовим рухом за здійснення людських прав. Заключне слово виступив М. Плавук. Після зустрічі Л. і Т. Плющі відбули коротку конференцію з представниками української преси. Увечері того ж дня вони були почесними гостями на бенкеті, влаштованому торонтським відділом Об'єднання українських канадських професіоналів і підприємців.

В понеділок, 5-го квітня, в годині 11-ї вечір, Л. і Т. Плющі брали участь в загальному пресовій конференції в готелі Гаст Рідженсі. Конференцією проводив Ю. Даревич, керівник інформаційної служби СКВУ, а перекладачем був М. Па-

ринник. Л. Плющ відчитав заяву, в якій подякував всім, що причинилися до його звільнення та звернувся до канадських адвокатів, науковців і членів професійної статті в обороні А. Твердохлебова, фізика і секретаря совєтського відділу Амністії Інтернешенел, судова розправа над яким має відбуватися тепер в Москві, але була відложена. Під час конференції виступила представниця Амністії Інтернешенел, яка подала інформацію про кількість політв'язнів в СРСР. Про приїзд Л. Плюща до Канади з'явилися вісті в усіх трьох торонтських англомовних щоденниках, а інтерв'ю з Плющем мали бути передані на двох телевізійних програмах. В наступній програмі відділів Л. і Т. Плющі в Канаді передбачені виступи в Оттаві і в Монреалі, як рівнож заклучний виступ в Торонті на вічу в обороні совєтських політичних в'язнів.

ВЕСНЯНІ КВІТИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

першніх мод ця „квітняна мода“ мені найбільше подобається. Це, по-моєму, зворот до природи, від якої людина в останніх часах так віддалилася.

Забувши про мене і про рукавиці, які залишилися на сходах, вона почала вишуканими руками відгортати сухе бадилля з-поміж кущів. — Мушу прочистити кущі барвінку, який вже випускає нові листки — сказала. Відтак, пригадавши, що вона не сама, глянула роз'ясненими очима: — якщо у вас немає барвінку, придіть до мене перед Великоднем, радо дам вам його для прикраси свяченого!

— Спасибі, дорога, — відповіла їй такою ж усмішкою, — барвінок у мене, на щастя теж є. Уявляєте собі, як стас весело, коли він котрогось ранку гляне на вас синіми очима квітки?

Очі Наті теж набрали якоїсь барвінкової синяви. Чи вона замірилася? Я не хотіла забирати їй більше часу — у квітнику він був

авта, я пригадала собі, що мала й щось важливе сказати. Та в обличчі весняної квітняної радості, в якій потонула Ната, ця справа враз змінилася до розміру жмужки листя, яке вона клала у кошик...

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього у п'ятницю, 21 листопада 1975 року відійшов у Вічність наш Найдорожчий і Незабутній МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, СТРИПКО

бл. п.

БОГДАН ІОРИН КРАВЦІВ

Цілою нашою Родиною складено ширшу подяку Впр. Отчим, які брали участь у всіх похоронних відправах: Впр. О. Д. Библія за уділення Дорогому Богдану Кравцю синіми Тайн, що 7-го листопада 1975 р. та за прощанням слово на Заупокійній Св. Літургії, як також Впр. Отчим: о. парохів укр. кат. церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку Ігнатій М. Кучма, о. шамб. С. Сулик, о. Т. Варшавський, о. Т. Мак, та голови Консисторії УПЦ(К) в ЗСА о. протопресвітер Артемій Селенін за прощанням його слово над гробом, — всім Впр. Отчим за участь і урочисті відправи Панахиди, Св. Літургії, як теж за участю у надгробних відправах. Дякуємо всім Членам Хору і проф. Добушні, що проводили ним та дітям-школярам парохіальну школу при церкві св. Івана Хрестителя за їхню присутність на Заупокійній Св. Літургії.

Вдячні ми всім достойним промовцям, які з так великим призначенням і талантом Покійного зворушливо його прощали в останні від товариств, установ і від себе: ред. А. Драганові — від УНС і „Свободи“, д-р М. Прокоп — від Прологу і „Сучасності“, д-р О. Андрушків — від НТШ, д-р проф. О. Прицак — від Гарвардського Українського Наукового Інституту, проф. Гр. Костюк — від УВАН, Начальному Пластові д-рові Юрієві Старосольському, поетові О. Тарнавському — від Об'єднання Українських Письменників „Слово“, д-рові Р. Барановському, інж. Р. Рогожі, Павлові Дорожницькому — від „ЛЧ“ та від Пласту, мігр. М. Утискові — від бойківців, д-р Марії Богачевської Хомик — від родини, пані Оксані Рудавичук. Дякуємо ред. Кедринові за його дружні сподоби про Покійного. Зокрема щиро дякуємо Голові ГПБ п. сен. інж. Романові Рогожі та п. сен. Павлові Дорожницькому, що порядкували і проводили церемоніями похоронів та Дружам-Пластовим із Куреня „Лісові Чорті“: д-рові Богдану Макарушні, Р. Микиті, В. Мочулі, Р. Загірській та Р. Коліч, які несли домошки — огорожені дружини пластовим теплом свого друга Богдана виражаючи його в останню мить його Дорогу.

Усім Дружам-Пластовим — наша велика вдячність за надання характеру усім жалобним похоронним церемоніям, виключно з традиційною і так зворушливо відспіваною „Ніч вже йде“...

Невимовна наша подяка найближчій Родині та всім Приятилям, які назвали похорон на Св. Літургії та на виданні збірних творів Покійного Богдана Кравця, як теж за висловні співчуття і підтримку у наших великих горю, за їхні молитви і за квіти.

На останку сердечно дякуємо Приятилям, що прибули на Св. Літургію в 40-й день і за їхні відвідини нас у наших домі, та всім, що виявили нам стільки теплого співчуття листами, телеграмами і особисто — тим поділяючи з нами безмежний біль і невмигальний жал.

Хай Господь відплатить Всім земним і позаземним добром — стократно!

Дружина — НЕОНІЛА
Син — ГОРДІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
і дітьми: МАРІОМ і АНДРІСМ
Донька — ДІВЕНСЛАВА з мужем
д-ром ЛЮБОМИРОМ ЯВНИМ і дітьми:
ОЛЕГО, РОМАНОМ, ТАНЕОЮ і ЛАДОЮ
Син — ІОРИН
Брат — РОМАН з дружиною ІРЕНОЮ і дітьми

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Дружів і Знайомих, що 6-го квітня 1976 р. після довгої і тяжкої недуги, відійшов у Вічність на 90-му році життя наш Найдорожчий ТАТКО і ТЕСТЬ

бл. п.

САВА ТИМЧИК

Тіліні Останки знаходяться в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вулиця в Нью-Йорку.

ПАНАХИДА відправляється в четвер, 8-го квітня 1976 р. о год. 7-й вечора. ПОХОРОН відбудеться в суботу, 10-го квітня 1976 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Баянд Врук, Н. Дж.

Горем прибиті:

дочка — ЛЮДМИЛА
і зять — ІОРИН КОСТЮК

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього, 3-го березня 1976 р. по тяжкій недугі, на 99-му році життя, відійшов у Вічність наша Найдорожча і Незабутня МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ІВАННА МАЙКОВСЬКА з дому БАСВЕСЬКА

Спопнені глибоким горем і жалем хочемо цією дорогою висловити з глибини серця найщирішу подяку нашим Дружам Рідним, Приятилям і Знайомих, що не жаліли часу і сили віддати останню присугу Покійній і відправити її на Вічний Спокоєнок. В першу чергу складаємо нашу ширшу подяку Високопреподобним Отчим: о. шамбелінові Петрові Мельничукові за відвідини Покійної в шпиталі, за уділення св. Тайн Слєсопознання, за відправлення Панахиди, за похоронні відправи, за дуже гарну проповідь в Церкві. Також дякуємо о. проф. крм. митр. кщд. Евстахія Веселосольському за участь в Панахиді та за відправлення Покійної на Вічний Спокоєнок на цвинтарі церкви св. Михаїла в Балтимор. Щира подяка тим Панам, що трудилися при несенні домошки.

Ми дуже вдячні Усім, хто жертвував Св. Літургії за спокій душі Покійної та за прекрасні квіти, які Покійна так дуже любила.

Щира подяка Усім, хто усної телефонічно та листово склад співчуття та слова розради. Дякуємо Усім, хто брав участь в Панахиді, в похороні, як також і Тим, що бажали бути з нами та були перешкоджени.

З глибини серця вдячні усім Панам, які зайняли приготуванням похоронної прийнятті і Тим усім, які допомогли в його влаштуванні.

Спеціально дякуємо пані Славі Лєсичук за правду християнської підтримки, поміч, пораду і труд в гої тяжкої для нас час.

Висловлюємо вдячність Усім, хто вшанував Покійну своєю присутністю на похоронному обіді, в данам Андрієві Чорному і Володимирові Степачукові за пересилання збірки на благодійний фонд Слуги Божого Андрія Шенітського та на Св. Літургії за героїзм-мучеництво в церкві о. Студітів в Римі.

Хай Милосердний Господь за встановлення Слуги Божого Андрія Шенітського дарить Вас усіх своїми щедрих ласками.

В глибокому смутку діти Покійної — ЛЮБОВ, ЄВГЕН, ОМЕЛІН і СТЕФАНІЯ з Родинами

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА в ЯНГСТАВІ

Янгстаун, Огайо. — Заходами УККА, місцева громада відзначить Роковини Тараса Шевченка в невідому, дня 11-го квітня, о год. 4-й по полудні в церковній залі Св. Анни при 4362 Кірк Роуд. У мистецькій програмі виступить хор та молодь і учні парафіяльної школи Св. Анни з декламаціями, рецитациями, співом тощо. Підготовкою імпрези займаються Петро Лішак, голова Відділу і Микола Штиня, культурно-освітній референт.

„ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ“ в ЛЕ МОЙН КОЛЕДЖІ

Сиракузи, Н. Й. — У весняному семестрі 1976 р. економічний департамент Ле Мойн Коледжу в Сиракузах, Н. Й., впровадив новий трикредитовий курс — „Економіка України“ (Екон. 414).

Д-р Микола Ю. Богатюк, професор економіки в Ле Мойн коледжі від 1962 р., є викладачем курсу, який почався 20 січня ц. р. і на який вписалася 20 заансованих студентів, в тому і п'ятеро українців. Курс обговорює економічні інституції та структуру народного господарства України, другою за величиною совєтської республіки, і її місце та роль у всеосюзному та міжнародному контексті.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА в ЧІКАГО

Чикаго, Іл. — Заходами 22-го Відділу СУА тут від 18-25-го квітня ц. р. відбудеться в Музею Науки і Промислу Великодня виставка писанок і виробів українського народного мистецтва. Такі виставки в найбільшому музею міста втішаються завжди великим успіхом і її відвідує поважне число українців і американців.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА „ЛІСОВИХ МАВОК“

Нью-Йорк. — Від 4 до 18 квітня ц. р. тут в Українському Інституті Америки (2 Схід 79 вулиця, біля 5-ї евеню), відбувається виставка сучасних українських мистців, що її організував Пластовий Курінь „Лісові Мавки“. Виставку можна оглядати кожного дня, крім поведілів від год. 2 по полудні до 8-ї вечора.

ДОПОВІДЬ Д-Р Т. САВІЦЬКОЇ в ЧІКАГО

Чикаго, Іл. — В суботу, 10-го квітня ц. р. о год. 6:30 вечором тут в залі Собору свв. Володимира і Ольги при вулиці Кортес, д-р Теодозія

Український Літературно-Мистецький Клуб
No 149-2-24

3 Літературно-Мистецького Клубу інформують, що тут в п'ятницю, 9-го квітня ц. р. о год. 7:30 вечором в приміщенні Клубу, 149-2-га евеню, відбудеться „Різноманітний вечір“ у програмі якого візьмуть участь: Меланія Купчинська, учениця Менгеттен Скул оф Музик — скрипка; Соня Шерер і Марта Біскуп — учні УМІ, класи проф. Чічкі — Андрієнко — фортепіано; Богдан Бородайко — читає свої спомини і нарис. Акомпаньямент: проф. К. Чічка — Андрієнко і Анита Гордон.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.

Неділя, 11 квітня 1976, год. 4 по пол.

КОНЦЕРТ ВІДДІЛІВ УМІ

НЬО ЙОРКУ, НЬОАРКУ, ІРВІНГТОНУ, ФІЛАДЕЛЬФІ, ЧЕСТЕРУ, БАЛТІМОРУ

Виконавці: А. Асрбе, В. Асрбе, М. Асрбе, М. Біскуп, В. Бойко, М. Бойко, М. Бойко, Л. Вагнер, Е. Вонг, Р. Вороз, А. Гарасимчук, О. Гарасимчук, Т. Гріл, Р. Гопалок, Н. Гват, І. Ільницький, А. Загайкевич, Д. Комановський, О. Кмета, О. Олійник, Ун Гуй От, М. Подільчук, Х. Салік, Р. Телешко, В. Шевченко, М. Шевченко, Н. Шевченко, А. Шегедін, Д. Шифман, В. Яремчук, Л. Яусс.

Зал: УКР. ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ, Інк., 2 Схід 72 вул., НЬО ЙОРК

83-й ВІДДІЛ і ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА ОКРУЖНОЇ УПРАВИ СУА

запрошує всіх ДІТЕЙ на ВИСТАВУ

Лялькового Театру „РОЖЕВА ЛЯЛЯ“

і „Великодні картини“

та ВЕСНЯНУ ЗУСТРІЧ ДІТЕЙ

які відбудуться

в неділю, 11-го квітня 1976 р.

о год. 2:30 по пол. в ДОМІВЦІ СУА

108 Друга Авеню, НЬО ЙОРК, Н. Й.

В програмі зустрічі: галілки, гри і забави.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

МЕТРОПОЛІТАНІЙ ВІДДІЛ НЬО ЙОРК

— укладку —

в суботу, 10 квітня 1976 р.

в залі

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

при 2 Схід 79-та вул., НЬО ЙОРК, Н. Й.

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР

на якому виступить 6. десятик Української Дивізії „Галичина“

п. Лев Федорук

ЩО ПОДІЛІТЬСЯ СВОЇМИ СПОМИНАМИ з НОГО 30-ЛІТНЬОГО ПЕРЕБУВАННЯ в ВОЛШЕВИЦЬКИХ НЕВОЛЯХ

Початок зустрічі в 7-й год. веч.

По зустрічі — ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА при перекладі.

Всіх ВП. Членів Відділу з Родинами і Громадянство щирозсердечно запрошує —

УПРАВА ВІДДІЛУ

65-й ВІДДІЛ СУА в НЬО БРАНСВІК, Н. Дж.

запрошує на ДОПОВІДЬ

проф. Івана Головінського

на тему: „ВИБРАНІ ПОЕМИ Т. ШЕВЧЕНКА в ПСИХОЛОГІЧНОМУ НАСВІТЛЕННІ“

Після доповіді відбудеться

Виставка образів, вишивок та кераміки

ВИКОНАНИХ ЧЛЕНКАМИ 65-го ВІДДІЛУ

Неділя, 11-го квітня 1976 року

год. 4-та по пол.

Зал при 21 Глден вул., НЬО БРАНСВІК, Н. Дж.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ!

КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОГО РЕВОЛЮЦІЙНОГО І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в ЗСА

ВІДДІЛ НЬО ЙОРК

повідомляє Українське Громадянство міста Нью-Йорку та околиці про

ЗАПЛЯНОВАНІ ІМПРЕЗИ ТА МАНІФЕСТАЦІЇ

І ТАК:

В днях 14-15-16 травня відбудеться ЯРМАРОК — НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ — показ нощі, виставки, талі, спіли на замкненій в тілі цілі вулиці біля церкви св. Юра, між 2-ою та 3-ою Авенюми та Голд Плєйс.

17-го жовтня — МАСОВА ПАРАДА по 5-й Авеню з відповідною програмою.

21-го листопада — Закінчення програми року КОНЦЕРТОМ у Сенті Сентер Театрі міста Нью-Йорку.

Промімо Управи всіх місцевих організацій у визначені дні не планують жадних імпрез, а все наше громадянство просимо прийняти участь у вищезгаданих імпрезах.

СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ в НЬО ЙОРКУ

Високе відзначення о. Юрія Гнатка

В Пінтсбургу від ряду ро-ків існує й активно діє У-к-раїнське Технічне Товари-ство, організація профе-сіоналів Західної Пенсиль-венії. Від кількох років ця українська організація на-своєму річному балю відзна-чує титулом „Українця Ро-ку“ визначну особу україн-ського походження з цього терену, не кінечно члена УТ-Т-ва. — Таки, що так скажемо, кваліфікації потрі-бні для такого титулу; це: індивідуальний успіх даної особи на технічному, або професійному секторі; — за-слуга щодо збереження й поглиблення української спадщини та заслуги на гу-манітарному полі. Як бачи-мо, ці три пункти кандидата на почесний титул „Україн-ця Року“ не такі легкі.

В попередніх роках цей титул м. ін. дано інж. Ми-хайлові Корчинському, Ми-хайлові Майношіві, а востан-є Михайлові Комічові, що в 1975 році відзначував 25-ліття своєї Радіової Про-грамми в Пінтсбургу. — Під кінець 1975-го року це за-служене в нас Т-во професіо-налістів (з вищою освітою) поширило коло своїх шпори-щів відзначень на гумані-тарну діяльність, випускаючи особу, яка в цьому відноше-нні єдиня в українській дія-спорі. Тену унікальну особу українського роду, що визначилася своїм небуден-ним хистом на гуманітарно-му полі в Пінтсбурзі є о. протоієрей Юрій Гнатко, уродженець Пінтсбуржанин. Цей релігійний священник Україн-ської Православної Церкви понад десять років тому, при фінансовій допомозі де-якого числа своїх парафіян і приятелів — закупив вели-кий мотель біля університет-ського містечка — Індіана, розбудувавши його за кілька років в повний комплекс модерних будинок — під на-звою „Східно Православна Фундація“. В чудовій доли-ні, в найближчій сусідстві від великої містечкової ма-гістралі лежить „духова дит-ина“ о. протоієрея Юрія. За офіційною назвою це „Пере-ходовий Регабілітаційний Центр“ для осіб, які опини-лися поза своїм нормальним шляхом життя, як: алкого-ліки, наркомани, нещлюбні матері, зломані життям осо-би тощо.

Майже сто акрів землі до-воліа будиноків, великий став для вжитку пацієнтів. Літом, під опікою, можна плавати човнами, ловити рибу, купатися. Отже, це не один із американських „ста-речих домів“ тощо. Це зов-сім оригінальна інституція для осіб, які не надаються до нормального (шпиталь-ного) лікування, яким „ті-но“ в різних державних або стейтових установах, які за-всюку ціну потребують до-воліування рідного-домаш-нього атмосфери і релігійне піклування духовної особи-вості. Він, в особі о. Юрія є, немов духовним ба-тьком для нещільної сотки хво-рих людей.

Ще одне унікальне яви-ще в цьому переходовому й регабілітаційному осередку в центрі Пенсильвенії. Офіцій-на назва мешканців-пацієн-тів цього незвичайного міс-ця — це „гості“. Для деяких із них „візита“ в Православ-ній Фундації триває кілька років, для інших коротше. Потім вони вертають до сво-їх родин, до нормального життя. Частенько о. Юрій своїми широкими знайом-ствами поміж американськи-ми колами — знаходить для своїх „гостей“ відповідну працю тощо. Американське доквітля незвичайно шансу нашого духовника, також йому допомагає в цій благо-родній акції. Часті членими діями він в дорозі — це сль-дима колишніх святих Уго-дників Божих, що ходили й просили „милостині“ своїм сиротам або калікам, в зор-ганізованих ними шпита-лях, приютах, сиротинцях і т. п. Сімнадцять осіб профе-сійного персоналу викону-ють різні функції в цій „гостиниці“ для нещасли-вих нашого сторіччя. Таких паві-матка Люба і їхній син, Юрій, належать до тісншо-го „штабу“ цього Центру.

Річ ясна, також стейтві й федеральні власті мають де-який нагляд над загальним станом Інституції, в рамках відповідних державних за-копів. На велике призначення

директорів й основників цю-го заведення, за останніх 10 років все було в найкращо-му порядку! — В цій діяль-ності харитативної акції ми, ук-раїнці, зовсім відстаємо в цій країні. Ми заслабі і фі-нансово і організаційно, що на широкі скали зявляється за такий почин християн-ського братолов'я. Правда, не-давно були спроби Проводу УПЦеркви в ЗСА, конкретні ВПРосв'яч. Митрополита Мстислава купити відповід-ний об'єкт над морем, одна-че покищо українська гро-мада не встигла відважити-ся на такий сміливий про-єкт великого організатора, Митрополита Мстислава. По-кищо о. протоієрей Гнатко успішний піонер такого ді-ла!

Мрією о. Юрія, як знаємо, його друзі, будова каплиці-церковці для молитовного вжитку його офіційних „го-стей“ та відвідувачів, в чис-лені українського склі. Це його черговий план, якщо добрий Господь поблагосло-вить, каже о. Юрій. Слід до-дати, що кожного року, літ-ньою порою, на терені цю-го переходового центру від-бувається щорічний, двоєд-ний „празник“. Ідуть, як люди кажуть, „до отця Гна-тка“ сотки його приятелів і з величчів до довколишніх парафій УПЦеркви на тамо-шні рокове свято. Окрім це-рковних відривають місця-ми „журтівки“ й розважні ви-ступи. Місцеві „гості“ ма-ють нагоду розвеселитися, поговорити з відвідувачами. А чужі за малюю оплатою плавають по озері човнами, ловлять рибу. Як сказав, для місцевих „гостей“ такий спорт дозволений ціле Боже літо.

Так конкретно виглядає ідея-програми того благосло-веного заступки біля Пінтс-бургу. Сотки нещасливців перейшли через „брами“ ті-єї Інституції, і тепер живуть нормальним життям біля своїх рідних, працюють, до-жидують старости в добу-м здоров'ї із заспокоєння не-вервами, далеко від „кед-шків“ і інших налогів. Кож-ного року ця особа-приблиз-ще хворих розбудовується, модернізація, стягає щораз то нових „гостей“ у свої двори.

Як бачимо, і не помилився провід Українського Техно-логічного Т-ва в Пінтсбургу, що почесу корону-честь „Українця Року“ за 1975-й рік дав невідомому апосто-лові християнського брато-лов'я, отцю протоієреві Ю-рієві Гнаткові. А окрім робо-ти по вуха в Осередку, він ще православний капелян в недалекому стейтовому заве-денні для умов хворих, та-кож дає духовну обслугу двома маленьким парафіям в центрі м'якого вугілля, біля Джонстауна, Па. — Як інфо-рмує секретарка цього Т-ва наших професіоналів, Марі-яна Вовчук, роковий бал для членів і спеціально запро-шених гостей відбувся 29-го листопада, у репрезента-ційному Пінтсбурзькому Ат-летичному Клубі, з участю кі-лькох соток осіб. Майстром церемонії був заступник президента цього Т-ва, інж. Матвій Сохоцький. Головним промовцем ввечера був інж. Андрій Вовчук, діючий го-лова Товариства. Він вру-чив о. прот. Ю. Гнаткові від-повідний п'якат і промовля-ючи висказав слова найви-шого призначення „Україн-ця Року“, отцю Гнаткові. Зво-рушений о. Юрій дякував за виявлену йому пошест бр-твми-українцями Пінтсбур-жанин, і просив учасників віддати про інституцію. Зо-крема просив молитов „а-ні його та т. тх, що під його опікою перебувають, тепері-шніх, і майбутніх його „гос-тей“.

Під час балю був показ автентичної української но-ші з різних областей Укра-їни, костюми вишиті в Клі-валенді. На балеву виграшу Анна Малюк, дуже акти-вна дівка УПЦеркви в Пінтсбуржанин, спеклі вели-кий вишневий торт. Увесь прихід з тієї успішної річної імпрези призначено на Сп-пендіційний Фонд цього Тех-нологічного Т-ва. Кожного року це Т-во дає кілька ст-пендіцій потребуючій молоді Пінтсбуржанин.

о. М. Ф.

У Нью Йорку відбулася 26-та пластова дитяча костюмова забава

Нью Йорк. — У неділю, 7-го березня, велика зала шко-ли св. Юра була заповнена дітьми та їхніми батьками, які прибули на 26-ту з чер-ги дитячу костюмову забаву, зорганізовану місцевою Пластовою Станицею та від-ділом Пластунів. Цього року, як і протягом 25-ох попередніх років, „душено“ цієї дитячої костюмівки була пл. сен. Стаха Гойдин, яка знову написала п'єсу-казку, в якій брали участь всі но-вацькі гнізда ньюйоркської Станиці.

Цьогорічна казка мала назву „В далекий світ“ і бу-ла присвячена 100-річчю ук-раїнського поселення в ЗСА та 200-річчю Американської Незалежності.

До великого успіху забави спричинилися чудово по-шиті мамами костюми, зна-мениті декорації, виконаві ст. пл. Мусею Гойдин-Скіп-ко, її чоловіком Кеном і ст. пл. Михайлом Турчином, як і різноманітні хореографія Роми Приймів-Богачевської та Да-р'ї Геззи. За виступи пооди-ноких новачків роів відпо-відали гніздові, сестрички та братчики. На цій дитячій забаві грала новозорганізо-вана пластова оркестра „Че-рвона Калина“, керівником якої є пл. скоб Олесь Кузи-шин. Членами оркестру є також ст. пл. Ростислав Де-кайло і пл. уч. Богдан Кузи-шин, а вокальні партії вико-нує ст. пл. Оксана Тромба. Треба додати, що хлопці та-кож допомагають своїм под-рузі у співі. Буфет був у за-ряді Пластунів, пл. про-водом п-ї Стефії Косович, а звукове посилення та магне-тофонна музика під час п'єси-казки були в руках пл. сен. Романа Янушка та пл. сен. Олександра Масвє-кого.

Станійчин ст. пл. Андрій Ластовський, відкриваючи формальною костюмівку, по-ділював пл. сен. Стачі Гой-дин за довгі роки праці з пластовим новачком, зокре-ма за зорганізовання вже 26-ох костюмових забав, в яких бере участь не тільки пластова молодь, але також діти, які не належать до Пла-сту, як і рівног подіячував всім іншим, які спричинили-ся до цьогорічної забави.

Казкою „В далекий світ“ проходила сама авторка пл. сен. Стаха Гойдин. П'єса-казка описувала українську родину (батьків, дівчинку

Марусю та хлопчика Іваса), яка десь 100 років тому за-лишила рідне село в Укра-їні та прибула до Америки. Українська родина поселе-ється на хуторі в лісі, далеко від інших осель. Батьки та-кож працюють на полі, а ді-длом допомагають їм, напри-клад, Маруся підливає квіти, які вирости із насіння, при-везеного з України. Маруся та Івас, почувши, що неда-леко знаходиться печара, в якій індіанці добувають зо-лото, йдуть шукати за тією пе-черею. Вони по дорозі при-глядаються тавцеві групи мушок-світлячків і також бачать таюк гномів. Нарешті добувають до племена індіанців, які їх радісно віта-ють. Індіанці показують їм свій народний танець. Опи-ля, провідник племені — „чіф“, — поводить україн-ських дітей, що в тій околи-ці живе багато інших ім-грантів з різних частин сві-ту. Тоді Маруся та Івас, а з ними всі присутні на костю-мівці, пригладілися танцям норвежських дівчат, китай-ських хлопців, гавайок, ескі-мосів-мисливців, мексиканців, а вкінці „чіф“ сказав, що має для Марусі та Іваса не-сподіванку, що недалеко по-селилися гудулі в Україні і маленькі гудульчики та гу-дульки тоді відтанцювали українські танці з рідних Карпат. Відтак, Маруся да-ла індіанцям квіти з України, а саме, волоські та ромаш-ки, які індіанці розсадили по полях, а Івас передав їм українську сопілку. Тоді представники всіх народів пішли в гостину на хутір батьків Марусі та Іваса.

Після закінчення казки-п'єси діти, під наглядом но-вацьких опікунів, забавля-лися кілька годин під звуки оркестру „Червона Калина“.

Під час забави відбулася лотерія та були будки з рі-зними виграшами для дітей. Цьогорічна пластова ди-тяча костюмівка не тільки дала змогу нашим наймоло-дшим брати участь, але при-гляділася казці-п'єсі, а опи-сля забавлялися із прияте-лями та запізнали нових друзів, але також мала по-вчальний характер, бо вка-зала їм, що Америка — це „країна націй“, в якій ко-жний нарід може і повинен зберігати свою культуру, мову, традиції.

В. Т-єць

Спогади про письменника-приятеля

Знову передомною — ки-зика Василя Гайдарівського „А світ такий гарний...“ Ця збірка його оповідань та спо-минів, хороша й цікава твор-чість нашого прозаїка, не раз була в моїх руках, як і „Заячий пастух“, не раз і сторінки шестиліт, промис-ляли до мене, хвилювали се-рце... Поверх десяти років минуло від того часу, як ав-тор її ласкаво написав на-мій: „милімо, щирісердно му...“ та й дів (у січні 19-65 р., Філадельфія). Так на-че вчора це розсміяли по-телефону чи докола столу, або біля його великої збірки книжок, у вітальні дому. Ні, не вчора все те було! Бо вже проминуло три роки, як життя Василя трагічно й несподівано обірвалося. Ху-тько уплив час, але як люди-на він не зникає, не забува-ється...

Знову бачу його привабли-ві поліції з книжками, чу-тий тихий голос дружини-пись-менниці Софії Іванівни, а в тій голосі — юнаєс овіяних смутком споминов, великої любові і бажань, щоб Ва-силь Гайдарівський „це промовив“ до своїх читачів повністю чи романом, який терпеливо жде на друк. Та про дорібок покійного ав-тора, хоча того огляду він до-стоїн, не моя мова сьогодні.

На серці моїм лежить лише спогад про приятеля, як про людину, — про дорогу тру-дну життяво, про доброзич-ливість до товаришів по пе-ру, про долю вередуву й жорстоку. Донбас — Костя-тинівка — Бахмут... Це та- частина України, де він зріс, почував у собі поклик, це жо-наком, до літературної твор-чості і там же побачив на-сторінках „Забую“, „Літера-турного Донбасу“ свої пер-ші оповідання, що створюва-ли для нього нове надхнен-ня і бажання удосконалюва-ти свою освіту й творити бі-льші мистецькі полотна сло-ва з життя донбасців, яке він дуже добре знав. Тоді ж Василь Андрійович глибоко переконався, що Донбас, — це Україна... А не „Росія“ в Україні... Теплі його споми-ни про Гр. Ваглюка (розс-тріляного у Вуркуті 1938 р.)

та про інших молодих укра-їнських прозаїків і поетів Донбасу, про їх нещасливу долю, про отой незабутній терор 30-их років.

А сам він починає поневі-рятися, ховатися то на Кав-казі, то в інших місцевостях аж до Другої світової війни. Тоді він образ собі „воно“. Родина втрачена... Тільки й зігрівала його надія, що бу-де творити нові образи, нові картини мистецького слова, про сумне минуле, про соня-шне прийдешнє.

Рік 1949 вітає його в Аме-риці. Скромні заробітки но-чами, творчість літературна діями, принесли йому духо-во нагороду, задоволення й, можливо, опір отому залама-ню, которого він побоювався і нахил до нього в собі від-чував. У цьому стані його і з ним ближче знайомився й відчув у ній теплий потіг до себе, — щирість і ласка зустрілися з його доброзич-ливістю. Було кляче по те-лефону: „Пане Косторе... (так все вичілює він поча-нав). Та ж ви мусите бути у нас. Неодмінно приїжджай-те у неділю, хоч і мало часу маєте. Про Україну мусите нам розказати, що бачили там, як журилися й писали вірші тавшою...“

Саме тоді, восени 1965 р., я повернувся з Києва та Ха-ркова, досить втомлений, сквилюваний горем Укра-їни, „обскубаный“ перед про-шанням на летовищі, але затриманий був лише на дві роки, про долю вередуву й жорстоку. Донбас — Костя-тинівка — Бахмут... Це та- частина України, де він зріс, почував у собі поклик, це жо-наком, до літературної твор-чості і там же побачив на-сторінках „Забую“, „Літера-турного Донбасу“ свої пер-ші оповідання, що створюва-ли для нього нове надхнен-ня і бажання удосконалюва-ти свою освіту й творити бі-льші мистецькі полотна сло-ва з життя донбасців, яке

він дуже добре знав. Тоді ж Василь Андрійович глибоко переконався, що Донбас, — це Україна... А не „Росія“ в Україні... Теплі його споми-ни про Гр. Ваглюка (розс-тріляного у Вуркуті 1938 р.)

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „Самопоміч“ в Нью Йорку ПОЗИЧКИ

— на низькі відсотки, до сплати в догідних, місячних ратах:

- НА АВТА
- НА ХАТНЕ УСТАТКУВАННЯ
- НА ТОРГОВЕЛЬНІ І ПРОМИСЛОВІ ПІДПРИЄМСТ-ВА
- НА ВСЯКІ ПОТРЕБИ ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ
- СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати по закінчен-ні студії
- ПОЗИЧКИ під застав реальностей (МОРЕДЖИ) — на закупку і будову домів

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

XX

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що длу-чи надручені загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі п'якати збільшеного Вели-коднього числа на оголошення традиційних свято-чих побажань і побажань.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ:

1 палк через 1 шпальту	5.00
1 палк через 2 шпальти	5.00
2 палк через 2 шпальти	10.00
3 палк через 2 шпальти	15.00
4 палк через 2 шпальти	20.00
5 палк через 2 шпальти	25.00
6 палк через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загальн нашого Громад-ства використає про нагоду, щоб передати свої тради-ційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдалішій заку-пці світу, куди навіряд чи звичайна пошта занесе та-ку листку. Великий тираж „СВОБОДИ“ та відпові-дний зміст збільшеного святочого числа, надіють та-ким побажанням окремої вартості і значення.

Оголошення приймаються:

за новим стилем до 10-го КВІТНЯ 1976 р.
за старим стилем до 17-го КВІТНЯ 1976 р.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРО-ШЕВЮ ОПЛАТОЮ, залезно від визначених оголо-шувальників наділяти до:

„СВОБОДА“

83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

СОЮЗОВЦІ!

ПРИДБАНИЯ 400 ЧЛЕНІВ ЦЬОГО МІС-ЦЯ — ЦЕ МЕТА УКРАїнського НАРОД-ного СОЮЗУ. ВКЛЮЧИТЬСЯ І ВИ У ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ І ДОПОМОЖІТЬ ОСЯГНУТИ ЦЮ МЕТУ.

о. М. Ф.

поезія, до серця дохо-дить...“ І було нам приємно те чути, що вона „була з на-ми“... Не лише з обідом.

Дружність Василя Гайда-рівського виявлялася й в то-вариських зустрічах у нашій домі, в подорожах разом до Нью Йорку на сходинах членів „Слова“ та до Нової Англії. Я не помічав його психічних тривог, що мо-жливо він їх дуже старанно приховував, або й не був свідомий, що діялося в його душі і серці. Як уже по йо-го смерті дружина моя при-гадала, що він якось сказав їй несподівано: „Чомусь ме-не не хочеться жити на цім світі...“ У споминах своїх, що в кінці книжки „А світ такий гарний...“, він писав: „при-їхав сюди (до Америки) я в грудні 1949 р., виснажений фізично, але головно психі-чно, тяжко тавло все пере-жити раніше...“ Десь корінь закедування лежав у отій болочкій минувшині. Хто з нас її не переживав надто чуливо! Поза приятельськи-ми прикметами й дружніс-тю не можна забути його до-брозичливість, старання до-помогти людині в біді, а най-більше — колезі по перу, бо він завжди радів, як щось нове друкувалося.

Коли моя збірка поезій вийшла з друку („Крила над морем“), як Василь — приятель відказав про мене, щоб хоч трохи „просунути“ книжку поміж читачами... Я ту щирість письменника відчував і радів нею, бо ма-ло таких друзів, що автора розуміють і співчують йому. Три роки минуло... Теле-фон з Мєрвані вул. мов-чить... Не обзивався голос, трохи з посліхом, вичілює й часом весело — „Гайдарівсь-кий! Як там все у вас? Які нові поезії народилися?... Давненько не бачились ми...“ Так колегі — прияте-лю, справді, давненько!

д-р Ів. Кмета-Ігнатьєвський

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ
НОВИЙ ДІМ з ГОРОДОМ
8 кімнат, велика плавниця з окремим виходом, трома вал-кичкі вікнами і гаражем, при-дорож 44, біля „Союзліки“.
Оферту вислати через: Корн. „Золота Осінь“, Проспект Н. Н. 708, Андрія Тіп; Р.Р. 1, Z.O. 22, Kerkhouson, N.Y. 12416
Tel.: (914) 626-7315

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
АБО КУПИТИ
ВУДИНОК, ВІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАїнської ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
88 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6466

ДО ВИНАЙМУ

Apartment for rent
SUNNY,
5-ROOM APARTMENT
for rent in Greenpoint, Brook-lyn, 2-family house.
\$150.00/month.
Call (212) 383-8947
weekends or after 10 p.m.

До винайму в Асторії
2 АПАРТАМЕНТИ
по 3 кімнати кожний, у 5 ро-динному домі. Визнько транс-портаций. Голоситись до кра-мниці „BAZAR“, 25-08 30 Ave., Асторія, Н. Н., тел.: 932-5290
або вч. 726-9071.

YAKKA Company
APARTMENT STORE
45 East 7th St.
Tel. GR 2-3350, New York, 10003
ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ,
прекрасні писанки та великий
вибір подарів.

**НЕ ТРЕБА
ДОВГО
ЧЕКАТИ**

ЗАКЛИНЕТЕ ЦЕ СЬОГОДНІ
3 І Л Я

J. MILLER'S PURE HERB
COMPOUND # 6,
а яко за кілька годин, а най-
дальше слідувочого дня почу-
стесь ліпше.

Ціа одної пакки \$10.00, а
якщо хочете для своїх
приятелів, тоді 2 пакки
тільки — \$15.00.

Якщо Ви незадоволені про-
тягом 24-48 годин, зверніть
пачку, а гроші будуть Вам
сечва повернені.
Пішіть зараз, долучуючи
чек або моні ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad St., Newark, N.J.

Business Opportunity

Хочете бути своїм власни-
ком? Досконала нагода.
Давно заснована
**КРАМНИЦЯ
ДЕЛІКАТЕСЕН**
у Vineland, N.J., з новісен-
ним впродом, ідеально для
відповідної родин. Власник
переноситься — продас з втра-
тою. Тел. (609) 691-1327
між 4-7 год. вч.

FEMALE

DAIRY COOK
Experienced, permanent position,
5 days, 35 hours, good
salary, Union benefits.
RATNER'S RESTAURANT
138 Delancey Street
New York City
(212) OR 7-5589

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK, ОКОЛИЦІХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор **ІОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ**
Завідує вилучуванням по-
хорон в калісних, поже-
жних і кошим районі
міста. Похорони по міні-
мальним цінам.

Richard H. Burnadz
УКРАїнський
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNerney
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЯ

ПЕРШЕ УКРАїнське ПІДПРИЄМСТВО НАД-
ГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ
ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД
БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite • Marble • Bronze

ТАРЗАН, Ч. 7458. Пилип Крош

Поглянь, Крона! Вулиці
вимошені золотом!
Ну, пані Клейтон, ти гово-
рила правду... За це я по-
дарую тобі життя!
Відтепер не муситиму пла-
зувати перед ніким!... Ха!
Ха! Ха!
За допомогою скарбів, які
заберу з Опару, я створю
найбільше імперію в світі!...
Африку, якою володітме
Крона!